

بیانیه کانون نویسندگان ایران

به مناسبت سالگرد درگذشت هوشنگ گلشیری

پنج سال پیش روزشانزده خرداد ۱۳۷۹ هوشنگ گلشیری از میان ما رفت. هوشنگ گلشیری گذشته از آفرینش ادبی به تحقیق در ادبیات معاصر و پرورش نسلی از داستان نویسان و منتقدان ادبی عمری را نیز به پیکار بی‌امان با سانسور و دفاع از آزادی بیان و قلم و اندیشه و فعالیت مستمر در کانون نویسندگان ایران گذراند.

ما کانونیان از یاد نمی‌بریم که گلشیری درست تا یک روز پیش از آنکه در بستر بیماری بیفتد چگونه شب و روز خود را به فعالیت در کانون گذراند و در این راه تا چه اندازه نسبت به سلامت جسمی خود بی‌اعتنا بود.

با گذشت پنج سال از مرگ هوشنگ گلشیری نه تنها آرمان‌های پاک و بلند او برای آزادی بیان و قلم و اندیشه محقق نشده است بلکه تاکنون ده‌ها روزنامه، هفته‌نامه، ماهنامه و... به محاق توقیف فرو رفته است. بسیاری از سایت‌های سیاسی و اجتماعی و فرهنگی و آگاهی رسان اینترنتی صافی‌گذاری شده‌اند؛ ده‌ها روزنامه‌نگار و فعال اجتماعی به زندان افتاده‌اند؛ ناصر زرافشان وکیل شجاع و آزاده‌پرونده قتل‌های سیاسی، موسوم به قتل‌های رنجیره ای (یار دیرین محمد مختاری و محمد جعفر پوینده) به جرم دفاع از ستمدیدگان سه سال است که در زندان است.

یوسف عزیزی بنی‌طرف به خاطر اعتراض به سرکوبی‌های اخیر مردم خوزستان در زندان به سر می‌برد؛ تنی‌چند از وبلاگ‌نویسان به زندان‌های دراز مدت محکوم شده‌اند؛ گروهی از آزادی‌خواهان که چندی پیش برای اعتراض به سرکوب‌های هر روزه در مقابل دفتر نمایندگی سازمان ملل تحصن کرده بودند، اکنون در زندان‌اند و بر اثر اعتصاب غذای مکرر به مرگ تدریجی گرفتار آمده‌اند و سرانجام کانون نویسندگان ایران، این باسابقه‌ترین نهاد دفاع از آزادی بیان و قلم و اندیشه سه‌دوره‌پیاپی است که بر اثر مداخله نیروهای امنیتی وزارت اطلاعات بی‌هیچ توجیهی از برگزاری مجمع عمومی سالانه خود محروم مانده است.

با این همه، ما اعضای کانون نویسندگان ایران در سراسر این پنج سال که از مرگ گلشیری و شاملو می‌گذرد به شهادت تاریخ هرگز از آرمانهای آنها گامی واپس نگذاشته‌ایم و همچنان برسر پیمان خود برای تحقق آزادی بیان و قلم و اندیشه و مبارزه با سانسور در تمامی اشکال آن استوار مانده‌ایم. یاد هوشنگ گلشیری، هم‌رزم محمد جعفر پوینده و محمد مختاری، گرمی باد.

کانون نویسندگان ایران

۱۳۸۴/۳/۱۶